

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت استاد عزیز: طلبه پایه ۶ هستم، سوالی که من رو به خودش مشغول کرده اینه که یک طلبه عصر انقلاب با توجه به جایگاهش در عالم، برای ادامه تحصیلات باید چگونه برخورد کنه، از طرفی فقه و اصول هست و از طرفی فلسفه و عرفان. که پرداختن به یکی از این ها به نظرم میاد نمی تواند طلبه عصر انقلاب را کامل کند، چه فقه خوان تنها و چه فلسفه خوان تنها، یعنی باید هم فقیه بود و هم فیلسوف. و با توجه به شرایط موجود اگر بخواهیم فقیه شویم از فلسفه باز می مانیم و اگر بخواهیم فیلسوف شویم از فقه. در این زمانه باید کدام را مقدم داشت؟ و یا اینکه اصلا مقدم داشتن کار درستی است؟ با توجه به اینکه برای فقیه شدن باید به موسسات تخصصی فقه رفت که آنقدر برنامه سنگین دارند که اجازه نمیده به چیز دیگر برسیم! آیا در این مقطع زمانی طلبه مشغول به فقه شود تا درایت لازم را بدست آورد و بعد به فلسفه مشغول شود؟ و یا شما راه دیگری پیشنهاد دارید؟ البته با توجه به اینکه در زمانه یک انقلاب هستیم و طلبه عصر انقلاب باید چه کند. ببخشید که پرچانگی کردم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال یک طلبه باید «فقه» را خوب بخواند البته بدون آن که مشغول فرعیات وقت گیر شود. و پس از چندسال گذراندن درس خارج، به حکمت متعالیه ورود کند و در آنجا هم خیلی معطل نشود. باید اصل مطالبی را که به کار این زمان می آید در آن دنبال نماید و بعد بدون معطلی به «فصوص الحکم» رجوع کند. موفق باشید